

परमात्मा प्यार- निःस्वार्थ प्यार

आज स्नेहका सागर बाबाले आफ्ना स्नेही बच्चाहरूलाई हेरिरहनु भएको छ। स्नेही सबै बच्चाहरू छन् फेरि पनि नम्बरवार छन्। पहिलो छन् स्नेह गर्नेवाला र दोस्रो छन् स्नेह गरेर पूरा गर्नेवाला। तेस्रो छन् सदा स्नेह स्वरूप बनेर स्नेहको सागरमा समाहित, जसलाई लवलीन बच्चा भनिन्छ। लवली र लवलीन दुवैमा अन्तर छ। बाबाको बन्नु अर्थात् स्नेही, लवलीन बन्नु। सारा कल्पमा कहिल्यै पनि र कसैद्वारा पनि यो ईश्वरीय स्नेह, परमात्मा प्यार प्राप्त हुन सक्दैन। परमात्मा प्यार अर्थात् निःस्वार्थ प्यार। परमात्मा प्यार यस श्रेष्ठ ब्राह्मण जन्मको आधार हो। परमात्मा प्यार जन्म-जन्मको पुकारको प्रत्यक्ष फल हो। परमात्मा प्यार नयाँ जीवनको जीवनदान हो। परमात्मा प्यार छैन भने जीवन नीरस, सुकेको उखु जस्तै हुन्छ। परमात्मा प्यार बाबाको समीप ल्याउने साधन हो। परमात्मा प्यारले सदा बापदादाको साथ अर्थात् परमात्मा साथी भएको अनुभव गराउँछ। परमात्मा प्यारले मेहनतबाट छुटाएर सहज र सदा योगी अनि योगयुक्त स्थितिको अनुभव गराउँछ। परमात्मा प्यारले सहजै तीनवटा खुड्किलो पार गराउँछ। १- देह-भानको विस्मृति। २- देहको सर्व सम्बन्धको विस्मृति। ३- देहको, देहको दुनियाँको अल्पकालको प्राप्तिको आकर्षणमय पदार्थहरूको आकर्षण सहजै समाप्त हुन्छ। त्याग गर्नु पर्दैन, श्रेष्ठ सर्व प्राप्तिको भाग्यले स्वतः नै त्याग गराइदिन्छ। तिमी प्रभु प्रेमी बच्चाहरूले त्याग गन्थौ वा भाग्य लियौ? के त्याग गन्थौ? अनेक ठाउँमा टालेको वस्त्र, जिर्ण भएको पुरानो अन्तिम जन्मको देहको त्याग, यो पनि त्याग हो र! जसलाई स्वयं पनि चलाउन बाध्य छौ, त्यसको बदलामा फरिश्ता स्वरूप प्रकाशको आकार, जसमा कुनै रोग-व्याधि हुँदैन, कुनै पुरानो स्वभाव संस्कारको अंश हुँदैन, कुनै देहको सम्बन्ध हुँदैन, कुनै मनको चञ्चलता हुँदैन, कुनै बुद्धि भट्किने आदत हुँदैन- यस्तो फरिश्ता स्वरूप, प्रकाशमय काया प्राप्त भए पछि पुरानो छोड्नु, यो छोड्नु भयो र? लियौ के र दियौ के? त्याग हो वा भाग्य हो? त्यस्तै देहका स्वार्थी सम्बन्धहरू, सुख-शान्तिको चैन खोस्ने विनाशी सम्बन्धीहरू, अहिले भाइ छन्, भर्खरै स्वार्थवश दुश्मन हुन्छन्, दुःख र धोका दिनेवाला हुन्छन्। मोहको डोरीमा बाँध्ने, यस्ता अनेक सम्बन्ध छोडेर एकमा सर्व सुखदायी सम्बन्ध प्राप्त गन्थौ। त्यसैले के त्याग गन्थौ? सदा लिनेवाला सम्बन्ध छोड्यौ, किनकि सबै आत्माहरूले लिन्छन् मात्र, दिँदैनन्। एक बाबा नै दातापनको प्यार दिनेवाला हुनुहुन्छ, लिने कुनै कामना छैन। चाहे जतिसुकै धर्मात्मा, महात्मा, पुण्य आत्मा होस्, गुप्त दानी होस्, फेरि पनि लिन्छन्, दाता हुँदैनन्। स्नेह पनि शुभ लिने कामना भएको हुन्छ। बाबा त सम्पन्न सागर हुनुहुन्छ त्यसैले उहाँ दाता हुनुहुन्छ, परमात्मा प्यार नै दातापनको प्यार हो त्यसैले उहाँलाई दिने होइन, लिने हो। त्यसरी नै विनाशी पदार्थ विषय भोग अर्थात् विष भरिएको भोग हो। मेरो-मेरोको जालमा फँसाउने विनाशी पदार्थ भोगदा-भोग्दा के बन्थ्यौ? पिँजडाको पक्षी बन्थ्यौ नि। यस्तो पदार्थ जसले काम नलाग्ने बनायो, त्यसको बदलामा सर्वश्रेष्ठ पदार्थ दिनुहुन्छ, जसले पदमापद्मपति बनाउँछ। त्यसैले पदम पाएर पुरानो छोड्नु के त्यो त्याग भयो? परमात्मा प्यारले भाग्य दिलाउँछ। त्याग स्वतः नै भइरहेको छ। यस्ता सहज सदाका त्यागी नै श्रेष्ठ भाग्यवान बन्छन्।

कहिलेकाहीं बाबाको अगाडि कतिले बच्चाहरूले भन्छन्- मैले यति त्याग गरेँ, यति छोडें, फेरि पनि यस्तो किन! बापदादाले मुस्कुराउँदै बच्चाहरू सँग सोध्नुहुन्छ- छोड्यौ के र पायौ के? त्यसको लिस्ट निकाल। कतातिर भारी हुन्छ? छोडेको वा पाएको? आज नभए पनि भोलि जुन छोड्ने पर्छ, बाध्यताले पनि छोड्ने पर्छ, यदि पहिल्यै जानेर प्राप्त गरेर फेरि छोड्यौ भने के त्यो छोडेको भयो? भाग्यको वर्णनको अगाडि त्याग कौडी हो, भाग्य हीरा हो। यस्तो सम्झन्छौ नि! अथवा धेरै त्याग गन्यौ? धेरै छोडेका छौं? छोड्नेवाला हौ वा लिनेवाला हौ? कहिल्यै स्वप्नमा पनि यस्तो संकल्प गन्यौ भने के हुन्छ? आफ्नो भाग्यको रेखा, मैले गरे, मैले छोडें- यसबाट रेखा मेटाउनको लागि निमित्त बन्छौ। त्यसैले स्वप्नमा पनि कहिल्यै यस्तो संकल्प नगर।

प्रभु प्यारले सदा समर्पण भाव स्वतः नै अनुभव गराउँछ। समर्पण भावले बाबा समान बनाउँछ। परमात्मा प्यार बाबाको सर्व खजानाको चाबी हो किनकि प्यार वा स्नेहले अधिकारी आत्मा बनाउँछ। विनाशी स्नेह, देहको स्नेहले राज्य भाग्य गुमाउँछ। अनेक राजाहरूले विनाशी स्नेहको पछाडि राज्य भाग्य गुमाएका छन्। विनाशी स्नेहलाई पनि राज्य भाग्य भन्दा श्रेष्ठ मानियो। परमात्मा प्यारले गुमाएको राज्य भाग्यलाई सदाकालको लागि प्राप्त गराउँछ। डबल राज्य अधिकारी बनाउँछ। स्वराज्य र विश्वको राज्य पाइन्छ। यस्तो परमात्मा प्यार प्राप्त गर्ने विशेष आत्माहरू हौ। त्यसैले प्यार गर्नेवाला होइन, प्यारमा समाहित लवलीन आत्माहरू बन। समाहित भएकाहरू समान हुन्छन्- यस्तो अनुभव गर्छौ नि!

नयाँ-नयाँ आएका छौ त्यसैले नयाँले अगाडि जानको लागि केवल एउटा कुराको ध्यान राख। सदा प्रभु प्यारको प्यासा होइन, प्रभु प्यारको पात्र बन। पात्र बन्नु नै सुपात्र बन्नु हो। सहज छ नि। यसरी अगाडि बढ। अच्छा।

यस्ता पात्र सो सुपात्र बच्चाहरूलाई, प्रभु प्रेमका अधिकारी आत्माहरूलाई, प्रभु प्यारद्वारा सर्वश्रेष्ठ भाग्य प्राप्त गर्ने भाग्यवान आत्माहरूलाई, सदा स्नेहको सागरमा समाहित हुने बाबा समान बच्चाहरूलाई, सर्व प्राप्तिहरूको भण्डार सम्पन्न आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

अब समय प्रमाण सकाश दिने सेवा गर (अव्यक्त महावाक्य)

समय प्रमाण अब चारैतिर सकाश दिने, प्रकम्पन दिने, मन्साद्वारा वायुमण्डल बनाउने कार्य गर्नु छ। अब यही सेवाको आवश्यकता छ किनकि समय धेरै कठिन आउँदै छ त्यसैले आफ्नो उड्ती कलाद्वारा फरिश्ता बनेर चारैतिर चक्कर लगाऊ र जसलाई शान्ति चाहिएको छ, खुशी चाहिएको छ, सन्तुष्टता चाहिएको छ, फरिश्ता रूपमा उनीहरूलाई अनुभूति गराऊ। उनीहरूले अनुभव गरून्- यी फरिश्ताद्वारा शान्ति, शक्ति, खुशी मिल्छ। अन्तःवाहक अर्थात् अन्तिम स्थिति, शक्तिशाली स्थिति नै तिम्नो अन्तिम वाहन हो। आफ्नो यो रूप सामुन्ने प्रकट गरेर फरिश्ता रूपमा चक्कर लगाऊ, सकाश देऊ तब गीत गाउने छन्- शक्तिहरू आए...। फेरि शक्तिहरूद्वारा सर्वशक्तिवान स्वतः सिद्ध हुन्छ।

जसरी साकार रूपलाई देख्यौ, कुनै पनि त्यस्तो लहरको समय आउँदा दिन-रात सकाश दिने, निर्बल आत्माहरूमा बल भर्ने विशेष ध्यान रहन्थ्यो। राती पनि समय निकालेर आत्माहरूमा सकाश भर्ने सेवा चल्थ्यो। त्यस्तै अब तिमीहरू सबैले लाइट माइट हाउस बनेर यो सकाश दिने सेवा खास गर्नु छ जसले चारैतिर लाइट-माइटको प्रभाव फैलियोस्। यो देहको दुनियाँमा जेसुकै भइरहोस्, तर तिमी फरिश्ताहरूले माथिबाट साक्षी भएर सबै पार्टलाई हेर्दै सकाश दिइराख किनकि तिमीहरू सबै बेहद विश्व कल्याण प्रति निमित्त हौ, त्यसैले साक्षी भएर सबै खेल हेर्दै सकाश अर्थात् सहयोग दिने सेवा गर। आफ्नो ठाउँबाट ओर्लेर सकाश नदेऊ। उच्च स्थितिमा स्थित भएर दियौ भने कुनै पनि प्रकारको वातावरणको प्रभाव पर्दैन।

जसरी बाबाले अव्यक्त वतनमा, एक स्थानमा बसेर चारैतिरका विश्वको बच्चाहरूलाई पालना गरिरहनु भएको छ, त्यसैगरी तिमी बच्चाहरूले पनि एक स्थानमा बसेर बाबा समान बेहदको सेवा गर। बाबालाई अनुसरण गर। बेहदमा सकाश देऊ। बेहदको सेवामा आफूलाई व्यस्त राख्यौ भने बेहदको वैराग्य स्वतः नै आउँछ। यो सकाश दिने सेवा निरन्तर गर्न सक्छौ, यसमा सन्चो-बिसन्चोको कुरा, समयको कुरा... सबै सहज हुन्छ। दिनरात यो बेहदको सेवामा लाग्न सक्छौ। जब बेहदलाई सकाश दिन्छौ, नजिक रहनेले पनि स्वतः सकाश लिइरहन्छन्। यो बेहदको सकाश दिनाले वायुमण्डल स्वतः बन्छ।

तिमी ब्राह्मणहरू आदि रत्न विशेष मूल फेद हौ। फेदद्वारा सबैलाई सकाश पुग्छ। त्यसैले कमजोरहरूलाई बल देऊ। आफ्नो पुरुषार्थको समय अरूलाई सहयोग दिनमा लगाऊ। अरूलाई सहयोग दिनु अर्थात् आफ्नो जम्मा गर्नु हो। अब यस्तो लहर फैलाऊ— दिनु छ, दिनु छ र दिनु नै छ। सहयोग लिनु छैन, सहयोग दिनु छ। दिनुमा लिनु समाहित भएको हुन्छ। यदि अहिले देखि स्व कल्याणको श्रेष्ठ योजना बनाएनौ भने विश्व सेवामा सकाश मिल्न सक्दैन। त्यसैले अब सकाशद्वारा सबैको बुद्धिलाई परिवर्तन गर्ने सेवा गर। फेरि हेर सफलता तिमी सामुने स्वयं झुक्छ। मन्सा-वाचाको शक्तिद्वारा विघ्नहरूको पर्दा हटादिदियौ भने भित्र कल्याणको दृश्य देखिन्छ।

ज्ञानको मननको साथ-साथै शुभ भावना, शुभ कामनाका संकल्प, सकाश दिने अभ्यास, यो मनको मौनको वा ट्राफिक कन्ट्रोलको बीच-बीचमा दिन निश्चित गर। यदि कसैलाई छुट्टी नमिले पनि, सप्ताहमा एक दिन त छुट्टी मिल्छ, त्यही अनुसार आ-आफ्नो स्थानको कार्यक्रम निश्चित गर। तर विशेष एकान्तवासी र खजानाको वचतको कार्यक्रम अवश्य बनाऊ, किनकि अहिले चारैतिर मनको दुःख र अशान्ति, मनमा चिन्ताहरू धेरै तीव्रगतिले बढिरहेका छन्। बापदादालाई विश्वको आत्माहरू माथि दया लाग्छ। त्यसैले जति तीव्रगतिले दुःखका लहरहरू बढिरहेका छन्, त्यति नै तिमी सुखदाताका बच्चाहरूले आफ्नो मन्सा शक्तिले, मन्सा सेवा वा सकाशको सेवाले, वृत्तिले चारैतिर सुखको अंचलीको अनुभव गराऊ। हे देव आत्माहरू, पूज्य आत्माहरू आफ्ना भक्तहरूलाई सकाश देऊ।

वैज्ञानिकहरूले पनि सोच्दैछन् यस्तो उपाय निकालौं, जसबाट दुःख समाप्त होस्, साधनले सुखको साथै दुःख पनि दिन्छ, सोच्छन् अवश्य कि दुःख नहोस्, केवल सुखको प्राप्ति होस् तर स्वयंको आत्मामा

अविनाशी सुखको अनुभव छैन। त्यसैले अरूलाई कसरी दिन सक्छन्? तिमीहरू सबै सँग त सुखको, शान्तिको, निःस्वार्थ सच्चा प्यार जम्मा छ, त्यसैले त्यसको दान देऊ। विशेष ध्यान राख– हामीले चारैतिर शक्तिशाली यादको प्रकम्पन फैलाउनु छ। जसरी अग्लो स्थान हुन्छ, त्यसबाट सकाश दिन्छन्, त्यसबाट प्रकाश र शक्ति फैलाउँछन् त्यसरी नै उच्च अवस्थामा रहेर सदा कम्तिमा ४ घण्टा यस्तो सम्झ, म सबै भन्दा उच्च स्थानमा बसेर विश्वलाई प्रकाश र शक्ति दिइरहेको छु। बापदादा बच्चाहरूले अब तीव्र सेवा गरून् भन्ने चाहनुहुन्छ। जे भयो त्यो धेरै राम्रो भएको छ। अब समय प्रमाण अरूलाई धेरै वाणीको मौका देऊ। अब अरूलाई माइक बनाऊ, तिमीले शक्ति बनेर सकाश देऊ। त्यसैले तिमी सकाश र उनीहरूको वाणीले डबल काम गर्नेछ।

पार्टिहरू सँगः–

प्रश्नः– महा-तपस्या कुनचाहिँ हो? जुन तपस्याको बलले विश्वलाई परिवर्तन गर्न सक्छ?

उत्तरः– एक बाबा दोस्रो न कोही, यो हो महा-तपस्या। यस्तो स्थितिमा स्थित रहनेहरू महा तपस्वी हुन्। तपस्याको बल श्रेष्ठ बल भनेर गायन गरिएको छ। जो यस तपस्यामा रहन्छन्– एक बाबा दोस्रो न कोही, उनीहरूमा धेरै बल हुन्छ। यो तपस्याको बलले विश्व परिवर्तन गरिदिन्छ। हठयोगीले एउटा खुट्टामा खडा भएर तपस्या गर्छन् तर तिमी बच्चाहरूले एउटा खुट्टामा होइन, एकको स्मृतिमा रहन्छौ। एक नै एक मात्र हुनुहुन्छ। यस्तो तपस्याले विश्व परिवर्तन गरिदिन्छ। त्यसैले यस्तो विश्व कल्याणकारी अर्थात् महान तपस्वी बन। अच्छा।

वरदानः– समर्थ संकल्पद्वारा जम्माको खाता बढाउने होलीहंस भव

जसरी हंसले फोहोर र रत्नलाई अलग गर्छ, त्यस्तै तिमी होलीहंस हौ अर्थात् समर्थ र व्यर्थलाई चिन्नेवाला। जसरी हंसले कहिल्यै फोहोरलाई टिप्दैन, अलग गरेर छोडिदिन्छ, ग्रहण गर्दैन। त्यस्तै तिमी होलीहंसले व्यर्थलाई छोडेर समर्थ संकल्पलाई धारण गर्छौ। व्यर्थ त धेरै समय देखि सुन्यौ, बोल्थौ, गन्यौ तर त्यसको परिणाममा सबैथोक गुमायौ। अब गुमाउनेवाला होइन, जम्माको खाता बढाउनेवाला बन।

स्लोगनः– स्वयंलाई ईश्वरीय मर्यादाको बन्धनमा बाँध्यौ भने अन्य सर्व बन्धन समाप्त हुन्छन्।